

Inge Blomsø
Strandveien 186
7160 BJUGN

Saksbehandler, innvalgstelefon
Ingrid Bjørklund, 74 16 83 77

Omgjøring av vedtak - delvis innvilgelse av søknad om dispensasjon fra verneforskrift for Horta fuglefredningsområde - gjenreising av Nergården på Burøya i Horta - Leka

Vi viser til din klage datert 25. mars 2021, der du klager på Statsforvalterens vedtak datert 18. februar 2021 om avslag på din søknad om gjenreising av bygninger på Nergården på Burøya gnr. 18, bnr. 9 i Horta fuglefredningsområde.

Avslaget ble gitt med hjemmel i verneforskriften for Horta fuglefredningsområde § 3 pkt. 3 og § 5 pkt. 2.

Med bakgrunn i din klage har Statsforvalteren gjennomført en befaring til Burøya og gjort en ny vurdering av søknaden. Statsforvalteren har funnet grunnlag for å endre vedtaket.

Saksopplysninger

Inge Blomsø søkte 3. februar 2021 om gjenreising av Nergården på Burøya i Horta fuglefredningsområde.

Søknad om rammetillatelse er sendt Leka kommune og videre sendt Statsforvalteren i Trøndelag for behandling 3. februar 2021. Fordi tiltaket er innenfor Horta fuglefredningsområde, ble søknaden behandlet etter verneforskriften for Horta fuglefredningsområde.

Søknaden beskriver:

- Våningshuset og fjøs/uthus ble satt opp av reisverk, plank og tømmer i 1921, og var i bruk fram til 60-/70-tallet, men har siden forfalt og etter hvert ramlet ned/blitt borte/revet.
- Det er vedlagt bilde av våningshuset slik det trolig sto fra slutten av 1970-tallet og det er ønske om å bygge opp et liknende hus.
- Det er også vedlagt bilde der driftsbygningen er synlig, men man har ingen spesifikasjoner på hvor stort uthuset var. Det søkes om gjenreising av et uthus i to etasjer, der formålet med bygningen beskrives som redskapsbod/gjestehus/anneks.
- Ønske om å gjenreise bygninger tilnærmet hvor bygningene tidligere sto, på gamle tufter.
- Ønsk om å ta vare på det kulturhistoriske ved eiendommen.

- Søker mener gjenreising ikke vil være i konflikt med verneformål da det finnes mange bygninger/fritidsboliger på Burøya fra før.
- Det er lagt vekt på å ta hensyn til verneformål i byggeprosessen, bl.a. gjennom tilpasninger i forhold til hekketid for fugl.

Det søkes konkret om:

Bebygd areal (BYA) våningshus inntil ca 50 kvm.

Rominnhold: stue, kjøkken, 2-3 sov, sanitærrum. Utvendig markterrasse/terrengplassert. 1 1/2 etg med hems.

Bebygd areal (BYA) uthus/låve/anneks ca 60 kvm

Uthus i 2 etasjer (inkl. «låve») vil bli brukt til gjestestue, redskapslager, teknisk rom, disponible rom. Det er ønskelig å vurdere grunnboring etter drikkevann, med pumpesystem innstallert i uthus/anneks, sammen med biologisk toalettløsning/forbrennings- wc, etc. Aggregat/strøm kilde er også tenkt plassert i uthus. Strøm fra solcelle paneler er også under vurdering.

Momenter som ble viktige i vurdering opp mot verneforskriften:

- Det er ønske om gjenoppbygging på gamle tufter.
- Våningshuset er tenkt bygd opp i opprinnelig stil med samme funksjon, mens uthuset er tenkt gjort om til et kombinert uthus/gjestehus med mulighet for overnatting.

Statsforvalteren avslo søknaden 18. februar 2021.

Avslag ble gitt med hjemmel i § 3, pkt. 3 og § 5, pkt. 2 i forskrift om vern av Horta fuglefredningsområde i Leka kommune.

Paragrafene lyder:

§ 3. Vernebestemmelser

For fuglefredningsområdet gjelder følgende bestemmelser:

3. Det må ikke iverksettes tiltak som kan endre de natur- og/eller kulturgitte produksjonsforholdene eller forringe fuglenes livsmiljø, som f.eks. drenering og annen form for tørrlegging, oppføring av nye bygninger, hensetning av campingvogner o.l., etablering av oppdrettsanlegg, uttak eller oppfylling av masse, ny utføring av kloakk eller andre konsentrerte forurensningstilførsler, henleggelse av avfall og framføring av luftledninger og jordkabler. Forsøpling er forbudt. Opplistingen er ikke uttømmende.

§ 5. Eventuelle unntak etter søknad

Forvaltningsmyndigheten kan etter søknad gi tillatelse til:

2. Mindre ombygging og utvidelse av eksisterende bygning, oppsetting av mindre, utvendig antenneanlegg for radio-/TV-/telekommunikasjon i tilknytning til eksisterende bygning, samt gjenreisning av bygninger og anlegg der forfallet tilsier at tradisjonell restaurering ikke er mulig.

I begrunnelsen viser vi til at i følge verneforskriftens § 3, pkt. 3 er oppføring av nye bygninger forbudt innenfor verneområdet. § 5, pkt. 2 gir en mulighet for å søke om gjenreisning av bygninger og anlegg der forfallet tilsier at tradisjonell restaurering ikke er mulig, men i dette tilfellet finnes det så vidt vi vet ingen bygning. Det tas utgangspunkt i bygninger som finnes på vernetidspunktet, 19. desember 2003. I Forvaltningsplan for Horta verneområde (2005), er tolkning av dette punktet utdypet...: «Tillatelse til å restaurere/rehabiliterer bygninger som f.eks. fjøs, sjøhus (brygger/naust), e-hus o.l. vil i utgangspunktet bli behandlet positivt, såfremt dette ikke øker den samlede bygningsmassen i

verneområdet. Dette betyr at det ikke vil bli gitt tillatelse til å sette opp en bygning hvis det kun er restene/grunnmuren (tufter) av en bygning der fra før.»

I verneforskriftens § 6 finner man generelle dispensasjonsregler hjemlet i naturvernlovens § 48. Dette gjelder unntak fra forskriften når formålet med fredning krever det, for vitenskapelige undersøkelser, arbeider av vesentlig samfunnsmessig betydning eller i andre særlige tilfeller. Tiltak som gis dispensasjon fra verneforskriften med bakgrunn i § 6, må være av en slik karakter at de ikke forringer naturverdiene og/eller kulturminnene, eller gir en fremtidig negativ utvikling av disse, samt ikke strider mot formålet med vernet. Tiltak som kan forringe eller ødelegge verneverdiene i Horta fuglefredningsområde, som for eksempel oppføring av nye bygninger til privat formål, vil ikke kunne gis dispensasjon etter denne bestemmelsen.

Det presiseres at Statsforvalteren begrunnet avslaget i:

1. Tiltaket i sin helhet førte til økt bygningsmasse, da det bare var tufter på eiendommen.
2. Vi fant ikke å kunne vurdere denne søknaden etter § 6, da det ikke var beskrevet «særlig grunn» knyttet til å ivareta verneformålet. Eksempel på en særlig grunn kan være fjøs til husdyr som skal beite området for å hindre gjengroing, noe som er viktig for verneformålet.
3. Driftsbygningen er tenkt brukt til gjestehus, noe som i tillegg til punkt 1., ble vurdert å ville føre til økt ferdsel, noe som ikke er ønskelig j.fr. verneforskrift og forvaltningsplan, da det er vurdert som uheldig for verneformålet.

Klagen fra Inge Blomsø

Inge Blomsø viser innledningsvis i klagen datert 25. mars 2021 til at de er forundret over avgjørelsen sett i lys av verneforskriftens formål (§ 2) om «... å ivareta fuglelivet og dets leveområder i et særegent og verdifullt kystlandskap og skjærgårdsområde, der menneskeskapte miljø så vel som naturforhold har påvirket fuglelivet og dets leveområder...», og det faktum at kommunen er positiv. Videre i klagen imøtegår Statsforvalterens begrunnelser for å gi avslag.

Momenter i klagen:

3. Avslaget viser til verneformålet § 2, og klager mener Statsforvalteren ikke har vurdert/lagt vekt på at det å ta vare på det menneskeskapte miljøet må sees som en del av verneformålet all den tid dette er definert som en del av fuglenes leveområde. Søker mener tiltaket kan være positivt for verneverdiene.
4. Gjenreising av bygninger er viktig både for kulturhistorie, og for å holde eiendommen under oppsyn/i hevd. Viser til § 5, punkt 3 som gir forvaltningsmyndigheten mulighet til å gi dispensasjon til «tiltak som ivaretar og presenterer kulturminner kan gis dispensasjon».
5. Bygningene ble ikke tatt vare på pga generasjonsskifte.
6. Det påpekes at det ble søkt om «mye» i innsendte rammesøknad, og at søknaden kunne vært moderert i forhold til bl.a. motorferdsel.
7. Viser til tidligere dispensasjoner til gjenreising av bygg. Felles sjøhus på Burøya i 2017 og felles kaianlegg.
8. Mener saken ikke har presedensvirkning, da det ikke finnes flere byggbare eiendommer og tufter.

Befaring

Klagen fra Blomsø har flere relevante momenter, og Statsforvalterens saksbehandler hadde behov for en befaring på Horta for å kunne fatte en avgjørelse i saken. Denne ble gjennomført 14. juli 2021, sammen med representanter fra Leka kommune.

Befaringen hadde fokus på å vurdere om momenter i klagen kunne være grunnlag for at søknaden skulle behandles etter § 6 (særlig behov).

- Befare tuftene av Nergården
- Gjengroingsproblematikk
- Helhetlig bilde av bygningsmassen på øyene

Nye momenter:

- Fant rester av våningshuset (sammenrast), noe som endrer forutsetningene for søknaden. Det finnes bare tufter/forhøyning i bakken etter det uthuset som sees på bildet i søknad.

Fig. Restene av våningshuset på Nordgården gnr. 18 bnr. 9. Bildet er tatt 14. juli 2021. Foto: Ingrid Bjørklund, Statsforvalteren i Trøndelag.

Statsforvalterens vurdering av klagen

Statsforvalteren gjør her en ny vurdering av søknaden i lys av argumenter i klage og nye momenter fra befaring.

Etter søknad ble det gitt utsatt frist på innsending av klage. Klagen har kommet inn til rett tid (fvl. § 29). Videre viser vi til forvaltningsloven som sier:.. «Statsforvalteren skal foreta de undersøkelser klagen gir grunn til. Statsforvalteren kan oppheve eller endre vedtaket dersom vi finner klagen begrunnet. Hvis vedtaket ikke endres, skal dokumentene sendes Miljødirektoratet, som er klageinstans, så snart saken er tilrettelagt.»

Hjemmelsgrunnlag

Verneforskriften for Horta fuglefredningsområde Fastsatt ved Kronprinsreg.res. 19. desember 2003;
§ 3, pkt. 3
§ 5, pkt. 2
Naturmangfoldloven § 48

Statsforvalteren viser til formålet med vernet (verneforskriften § 2) «Formålet med fredningen er å ivareta fuglelivet og dets leveområder i et særegent og verdifullt kystlandskap og skjærgårdsområde, der menneskeskapte miljø så vel som naturforhold har påvirket fuglelivet og dets leveområder. Spesiell verdi knytter seg til området som en variert hekkebiotop».

Verneforskriften beskriver hvordan området best mulig kan forvaltes for å beskytte verneverdiene. Det er i tillegg utarbeidet en forvaltningsplan for Horta fuglefredningsområde. Det som kan identifiseres som trusler mot verneformålet på Burøya er faktorer som økt ferdsel og forstyrrelse i hekketid, men også gjengroing, fremmede arter og store endringer i det menneskeskapte miljøet kan være en trussel mot verneverdiene.

Våningshus:

I utgangspunktet er det forbudt å oppføre nye bygninger innenfor Horta fuglefredningsområde j.fr. § 3, pkt. 3. Verneforskriftens § 5, pkt. 2, åpner for at forvaltningsmyndigheten etter søknad gi tillatelse til «...gjenreisning av bygninger og anlegg der forfallet tilsier at tradisjonell restaurering ikke er mulig». Statsforvalteren begrunnet avslaget med at det ble søkt om gjenoppbygging på gamle tufter, noe som ikke var forenelig med § 5, pkt. 2, da tiltaket i sin helhet førte til økt bygningsmasse, da det bare var tufter på eiendommen.

Ved befaring av tiltaket fant vi rester av våningshuset, og sammen med opplysningene i søknaden om at huset var i bruk på 60-/70- tallet, er det rimelig å tro at våningshuset sto på vernetidspunktet i 2003. Etter befaring omdefinieres derfor våningshuset fra «tufter» til «bygning som er for dårlig til at den kan restaureres». Etter Statsforvalterens vurdering er vilkår for å gi dispensasjon etter § 5, pkt. 2, derfor tilstede.

Som grunnlag for beslutningen om å gi dispensasjon er søknaden vurdert i henhold til prinsippene i naturmangfoldlovens §§ 8 – 12.

§8 Kunnskapsgrunnlaget

Kunnskapsgrunnlaget i saken er hentet fra forvaltningsplan, skjøtelsplan, søkers redegjørelse, befaring og tidligere dispensasjonsbehandlinger.

Artsregistreringer hos Artsdatabanken.no og naturtyper i naturbase.no er sjekket. Det er registrert kystlynghei av typen fuktig lynghei på Burøya. Kystlynghei har status sterkt truet (EN) i rødlista for naturtyper (2018). I Artskart er det registrert åkerrikse på øya i 1998, men den er ikke registrert siden. I forbindelse med botanisk kartlegging av området i 2004 (Nilsen og Moen, 2004) er det et tydelig skille mellom utmark og innmark på Burøya. Utmarka er dominert av fuktig lynghei, mens rundt husene er vegetasjonen dominert av gammel innmark. Det er plantet noe gran og furu, i tillegg til en del hageplanter ved husene. Disse sees også på bildet fra befaringen (fig.1). Innmarka som tidligere var høstet domineres nå av store områder med høyvokste gressarter og urter, og landskapet bærer tydelig preg av gjengroing. Det er flere fremmede arter i området. Rynkerose, sitkagran og kirsebær er problemarter.

Nilsen & Moen (2004) sier i sin plan for skjøtsel for Hortavær at omfattende krattoppslag må hindres i hele verneområdet, spesielt med tanke på vern av kystlyngheilandskapet. Søker påpeker at slik som situasjonen er nå, når det ikke finnes hus knyttet til eiendommen (Nergården), vil ingen skjømte vegetasjonen på denne eiendommen. Gjenoppbygging av våningshuset vil gi grunneieren mulighet til å oppholde seg på øya, og dermed skjømte vegetasjonen på eiendommen. Ettersom gjengroing er en trussel for verneformålet, kan tiltaket være positivt for verneformålet. Bildet fra befaringen viser at det pr i dag er storvokste urter, hageplanter og høye gressarter som dominerer rundt den gamle bygningen. For å få tilbake den vegetasjonen som dominerte innmarka tidligere, med lave gressarter og urter som vill-løk, bør området slås som slåtteeng* eller beites. Søker påpeker videre at det menneskeskapte miljøet må sees som en del av verneformålet all den tid dette er definert som en del av fuglenes leveområde, og at tiltaket også i dette perspektivet er positivt for verneformålet. Søker ønsker også å legge til rette for hekkende fugl i området, ved å bygge hus for ærfugl. Med bakgrunn i forvaltningsplanen (*Fylkesmannens miljøvern avdeling – Rapport 2-2005*) og skjøtelsesplanen fra Nilsen & Moen (2004) anser Statsforvalteren kunnskapsgrunnlaget som godt nok for å fatte vedtak (jf. nml. § 8). Med bakgrunn i at kunnskapsgrunnlaget er ansett til å være tilstrekkelig tillegges føre-varprinsippet i naturmangfoldlovens § 9 liten vekt.

*Slåtteeng slås på tradisjonell måte etter 10. juli med skjærende redskap (ljå, tohjuls slåmaskin eller ryddesag med krattblad). Graset tørkes på bakken i minimum 2 døgn, rakes sammen og fjernes.

§10 Samlet belastning

Selv om gjenoppbygging av våningshuset i seg selv ikke vil påvirke verneverdiene eller verneformålet direkte, vil mange slike tiltak samlet gi økt press på verneverdiene gjennom økt bruk og aktivitet både under byggeperioden og i ettertid ved at husene er bedre tilrettelagt, for flere brukere eller for bruk over lengre tid enn tidligere.

I Horta fuglefredningsområde er fuglene vernets hovedformål og det er viktig å ivareta fuglenes livsmiljø. Som påpekt i klagen er det menneskeskapte miljøet en del av fuglenes leveområde, og for ærfugl kan det menneskeskapte miljøet være viktig for hekkesuksess hvis de gir beskyttelse uten å forstyrre. Bebyggelsen på Burøya er en naturlig del av landskapet, og utformingen av bygningene påvirker landskapsbildet. I Horta er kysthus de klassiske bygningene, som må tas vare på. Tiltaket anses ikke å øke den samlede belastningen på verneområdet nevneverdig.

§ 11 kostnadene ved miljøforringelse skal bæres av tiltakshaver

Eventuell skade påført vegetasjon / terreng ved gjenoppbygging av bygning i fuglefredningsområdet ut over det som er beskrevet i søknaden. Det kan det bli gitt pålegg om retting med hjemmel i nml. § 69. Kostnadene med retting bæres av tiltakshaver.

§ 12 miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder

Gjenoppbygging av våningshuset er et omfattende tiltak da huset pr dato er rast sammen. I rammesøknaden søkes det om å sette opp et hus på inntil 50 kvm i 1 ½ etg. Det vil bli bygd i tradisjonell byggeskikk etter dagens krav og med materialer som naturlig passer inn i miljøet. Huset skal plasseres tilnærmet der huset har stått tidligere, og det legges vekt på å gjøre minst mulig terrenginngrep. Byggeprosess, og tilkjøring av materialer som det søkes om i en egen søknad, planlegges utenfor hekketid for fugl, og det presiseres at aktivitet i forbindelse med gjenreising må legges utenfor hekketid (jf. nml. § 12). Tidsrommet 15. april til 31. juli er å regne som hekketid for artene som hekker her.

Vi vurderer gjenreising av våningshuset på Nergården gnr.18, bnr. 9 på Burøya til å være et tiltak som ikke vil ha nevneverdig effekt på verneverdiene og strider derfor heller ikke mot verneformålet.

Gjenreising av uthus:

I utgangspunktet er det forbudt å oppføre nye bygninger innenfor Horta fuglefredningsområde j.fr. § 3, pkt. 3. Verneforskriftens § 5 pkt. 2, åpner for at forvaltningsmyndigheten etter søknad kan gi tillatelse til gjenreising av bygninger og anlegg der forfallet tilsier at tradisjonell restaurering ikke er mulig, men i dette tilfellet finnes det ingen bygning. Dette er også spesifisert i Forvaltningsplan for Horta verneområde (2005): «Tillatelse til å restaurere/rehabiliterer bygninger som f.eks. fjøs, sjøhus (brygger/naust), e-hus o.l. vil i utgangspunktet bli behandlet positivt, såfremt dette ikke øker den samlede bygningsmassen i verneområdet. Dette betyr at det ikke vil bli gitt tillatelse til å sette opp en bygning hvis det kun er restene/grunnmuren av en bygning der fra før.»

Det tas utgangspunkt i bygninger som finnes på vernetidspunktet, 19. desember 2003.

Under behandling av denne søknaden er det registrert at det er uklarheter rundt begrepet tufter. Det er viktig å få avklart fordi en god forvaltningspraksis avhenger av en felles forståelse av hva tufter er. Vanlig forståelse av en tuft er spor/rester av bygninger som er svært gamle. På Horta og steder med tilsvarende klima, vil husene forfalle svært fort hvis de ikke holdes vedlike, så det vil være stor forskjell på hvor fort en bygning forfaller om den står på Horta eller i et verneområde i innlandet. Det kan også se ut som at f.eks. uthus har stått på svært enkle konstruksjoner, så det finnes nesten ikke spor av husene etter kort tid. Ved revidering av forvaltningsplan for Horta fuglefredningsområde, må avklare definisjonen av dette begrepet nærmere.

Ved befaring av tiltaket fant vi rester av våningshus, men uthuset finnes det ingen rester etter. Når man sammenlikner med bildet fra søknaden kan man ane en forhøyning i terrenget der uthuset må ha stått. Sammenholdt med forvaltningsplanen for Horta der det presiseres at det ikke vil bli gitt tillatelse til å bygge på tufter, anser Statsforvalteren at vilkår for å gi dispensasjon etter § 5, pkt. 2, ikke er til stede.

Klagen viser til § 5, pkt. 3, som sier at forvaltningsmyndigheten etter søknad kan gi tillatelse til: «tiltak for å kartlegge, Tiltak for å kartlegge, ivareta og presentere naturverdier og kulturminner. I forvaltningsplanen er dette punktet utdypet på følgende måte; «Tiltak for å ivareta kulturminner knyttet til Kystverkets anlegg og eksisterende bygninger kommer inn under § 4, punkt 2 og 10 om generelle unntak. Dette gjelder ikke hvis vedlikehold av eksisterende bygninger medfører ombygging og/eller utvidelse av de eksisterende bygningene (jf. § 5, punkt 2). Det vil bli gitt dispensasjon for

tiltak for å kartlegge, ivareta og presentere naturverdier og kulturminner, såfremt tiltaket er innenfor verneforskriftens rammer. Oppføring av nye e-hus i tradisjonell stil kommer inn under dette punktet. Tiltakene må være forankret i forvaltningsplanens kapitel 5, punkt 5.2.3. Statsforvalteren finner at vilkår for å gi dispensasjon etter § 5, pkt. 3 ikke er tilstede.

I verneforskriftens § 6 finner man generelle dispensasjonsregler hjemlet i naturvernlovens § 48. Dette gjelder unntak fra forskriften når formålet med fredning krever det, for vitenskapelige undersøkelser, arbeider av vesentlig samfunnsmessig betydning eller i andre særlige tilfeller. Tiltak som gis dispensasjon fra verneforskriften med bakgrunn i dette, må være av en slik karakter at de ikke forringer naturverdiene og/eller kulturminnene, eller gir en fremtidig negativ utvikling av disse, samt ikke strider mot formålet med vernet. Tiltak som kan forringe eller ødelegge verneverdiene i Horta fuglefredningsområde, som for eksempel oppføring av nye bygninger til privat formål, vil ikke kunne gis dispensasjon etter denne bestemmelsen.

Søker viser til tidligere dispensasjoner til gjenreising av bygg. I sakene det vises til er tillatelsene begrunnet med at de kommer hele samfunnet til gode (felles sjøhus på Burøya i 2017, og felles kaianlegg). Klage viser også til en sak der tillatelsen er gitt med bakgrunn i «spesielle behov»; behov for fjøs til dyr som skal holde landskapet åpent, noe som er viktig for verneformålet. Statsforvalteren finner ikke at oppbygging av uthus/gjestehus har som formål å fremme verneinteresser.

Søker mener at saken ikke vil ha presedensvirkning, «da det ikke finnes flere byggbare eiendommer og tufter». Befaring gjorde det klart at det finnes mange gamle tufter av hus, fjøs og uthus på øyene, så utfallet av denne søknaden må sees i sammenheng med både tidligere og kommende saker jf. det som tidligere er anmerket om tufter

Uthuset er tenkt brukt til gjestehus, noe som i tillegg ble vurdert å være i strid med § 2, fordi det vil føre til økt ferdsel, noe som ikke er ønskelig jf. verneforskrift og forvaltningsplan, da det er vurdert som uheldig for verneformålet. Gjestehus er en stor bruksendring som både vil føre til økt ferdsel, og vil kreve en annen bygning enn den som var der opprinnelig.

Statsforvalteren finner at vilkår for å gi dispensasjon etter § 6 ikke er tilstede.

Konklusjon

Etter en vurdering av de momenter som er nevnt ovenfor, mener Statsforvalteren det er grunnlag for å gi Inge Blomsø delvis medhold i klagen.

Det finnes rester av våningshuset som gjør det sannsynlig at huset sto på vernetidspunktet, og vi konkluderer da med at gjenreising ikke fører til økt bygningsmasse. Tillatelse til gjenreising gis med hjemmel i § 5, pkt. 2.

Vi opprettholder avslag på gjenreising av gjestehus/uthus ut i fra at det strider mot § 3, pkt. 3, og ikke kan gis dispensasjon verken etter § 5, pkt. 2, § 5, pkt 3, eller etter § 6.

Vedtak

Med hjemmel i verneforskriften for Horta fuglefredningsområde, fastsatt ved Kronprinsregentens resolusjon av 19. desember 2003, har Statsforvalteren i Trøndelag fattet følgende vedtak med vilkår:

- Med hjemmel i verneforskriftens § 5, punkt 2, **gir** Statsforvalteren i Trøndelag Inge Blomsø tillatelse til å gjenreise hovedbygningen på eiendom Nergården gnr. 18, bnr. 9 i Leka kommune.
- Utvendig aktivitet i forbindelse med gjenreising av våningshus må legges utenom fuglenes hekketid, dvs. utenom tidsrommet 15. april til 31. juli.
- Det gis tillatelse til gjenreising av våningshus med bebygd areal (BYA) inntil 50 kvm. BYA måles i henhold til føringer fra direktoratet for byggkvalitet.
- Våningshuset gjenreises på samme sted som tidligere, jf. bilde og kart vedlagt søknad.
- Motorisert ferdsel i forbindelse med bygging må omsøkes i forbindelse med igangsetting av tiltaket.
- Tegninger av utvendig fasade utarbeides i samråd med Fylkeskommunens kulturminneavdeling.
- Vedtaket er gyldig i 3 år, til 24. september 2024. Dersom tiltaket ikke er påbegynt innen fristen, bortfaller tillatelsen.
- **Gjenreising av uthus/gjestehus som beskrevet i søknaden avslås med hjemmel i § 3, pkt 3, og § 5, pkt 2.**

Andre forhold

Denne tillatelsen er hjemlet i verneforskriften for Horta fuglefredningsområde. Plan- og bygningsloven gjelder for hele landet, også for områder vernet etter naturvernloven. Det er en forutsetning at tiltaket ikke kommer i strid med plan- og bygningsloven. På Horta er det Leka kommune som er plan- og bygningsmyndighet. Med andre ord vil en dispensasjon som er gitt i henhold til verneforskriften ikke gi fritak for ordinær behandling etter plan- og bygningsloven. Tiltaket må derfor avklares i forhold til denne loven med Leka kommune. Søker er ansvarlig for selv å innhente eventuelle andre tillatelser.

I forvaltningsplan for Horta verneområde står det at dispensasjon for gjenreisning av bygninger eller anlegg der forfallet tilsier at tradisjonell restaurering ikke er mulig vil bli vurdert med grunnlag i en ekstern kulturfaglig vurdering. Vi ber derfor om at Inge Blomsø kontakter, Trøndelag fylkeskommune v/avdeling for kultur om å foreta en slik kulturfaglig vurdering av det omsøkte tiltaket når tegninger foreligger.

Klageadgang

Det er klagerett på vedtaket i medhold av forvaltningslovens Kap. VI. Eventuell klage skal stilles til Miljødirektoratet, og sendes Fylkesmannen i Trøndelag, innen 3 (tre) uker fra mottakelsen av dette brevet.

Med hilsen

Gry Tveten Aune (e.f.)
seksjonsleder
Klima- og miljøavdelingen

Ingrid Bjørklund
seniorrådgiver
Klima- og miljøavdelingen

Dokumentet er elektronisk godkjent

Kopi til:

Leka kommune Leknesveien 67 7994 LEKA

